

katero obyzema dušo v očigled doseglega uspeha, in potrebo, da se zahvalijo Bogu.

Ob najstih je ekspedicija dospela pred čudolepe vrtove udjidjijske. Še kos pota naredi, pa bode v pristanišču. Sedaj so ljudje premagali vse: daljavo, šume, gore, trnje, ki jih je nemilo bodlo, suhe ravnine, katere so jih žgale, močvirja, pustinje, lakoto, žejo, mrzlico, vse so premagali in prestali. Dosegli so svoj cilj!

„Kirangozi!“ zakliče Stanley, „razvij zastavo belega človeka! Naj se od zadaj vije zastava zanzibarska. Stopite v vrste, in streljajte ves čas, dokler pridete do kočice starega Musungu-a.“

„Gospodar,“ odvrne mu voditelj, „jaz vidim doktorja. Videti je bolan in star.“

Srce je tolklo Stanleyu. Kako ga hoče sprejeti rojak? Livingstone je Anglež, hladen človek in strog morda. Ko je to in temu tako premišljal, stopal je polagoma naprej. Sedaj je tudi on opazil Livingstone-a, in ustrašil se njegove bledosti. Hotel je kar zleteti k njemu in ga objeti, pa se je vendar premagal. Dostojno se mu približa s klobukom v roki.

„Doktor Livingstone, mislim.“

„Da,“ odgovori starec, in se odkrije.

„Hvalim Boga, ki mi je dopustil, da sem vas našel.“

„A jaz sem vrlo vesel, da sem vas sprejel.“

Led je bil prebit, sedaj je nastala čudna sprememba. Do časa, ko Stanley še ni bil v ožjej zvezi z Livingstone-om, ni čutil zanj nobene naklonjenosti. Videl je v njem samo jeden cilj, novinarski članek, zanimljiv predmet za čitatelje, ki so gladni novic. Videl je v njem naposled človeka, katerega je iskal po nalogu, a proti kateremu je čutil neko instinktivno nezaupanje, ker so mu Livingstone a popisovali kot strahovitega mizantropa. Ali ko ga je videl in slišal, ko mu je ta starec, tako rekoč mučenik, pripovedaval svoje nadloge, svoje nesreče, svoje bede, bil je skeptični reporter koj ves drugačen, bil je udan staremu rojaku, kar je več potov pokazal v svojih spisih.

Skupaj z Livingstone om je preiskoval Stanley severozapadno obalo jezerovo, čegar divne lepote se ne dado popisati, ta kos raja je treba videti. Mej preiskovanjem je šinila Stanleyu misel v glavo, da bi poiskal pot skozi Afriko. To je pozneje tudi storil, in na tem potu je odkril Kongo, kateri je ovenčal njegovo slavo. Stanley je dobil od starega preiskovalca dragocenih podatkov v tem pogledu, kajti Arabci, mej katerimi je živel Livingstone, omenjali so več potov te velike vodne žile, katera drži skozi vso ekvatorialno Afriko, o katerej pa do takrat nobeden Evropejec ni sanjal.

Nekaj časa se je zanašal Stanley, da bode Livingstone-a peljal v Evropo, kjer so ga tako nestrpljivo pričakovali. Ali na vsa prigovarjanja, na vse

prošnje je odgovarjal starec vedno isto, da se še ne povrne.

„Vesel bi bil, da vidim deco in prijatelje, ali preje moram dovršiti svoje delo, popreje moram iztakniti izvore Nilove.“

Toliko se je pa vendar udal Livingstone, da je spremil Stanleya do Unjanjembe-a, kjer je vzel stvari, katere mu je bil poslal angleški konzul. Tu v Taborahu sta se ločila, Livingstone da nadaljuje svoja odkritja, Stanley da se povrne v Evropo s pismi Livingstone-ovimi, kakor tudi z veselo novico, da je našel starega preiskovalca zdravega v sredini Afrike.

## Poučni in zabavni drobiž.

**Srednji čas.** Kakor je znano imajo razni kraji različni čas. To je pa zlasti v današnjem času veliko neprijetno, ko človek hitro po železnici pride iz kraja v kraj. Posebne težave pa tu dela pri sestavi vožnih redov pri železnicah. Da se po tem odpomore, razdelili bodo Evropo v tri kosove, zapadni, srednji in vzhodni. Čas se bode potem tako uredel, da bode jedno v srednjem, dve v vzhodnem kosu, ko bode v zapadnem še le poldne. O zapadni pa bodo spadale Španjsko, Portugaljsko in Belgijo, v srednji Nemčijo, Avstrijo in Italijo, v vzhodni Bolgarijo, Srbijo in Rumunija. Druge države se še niso izrekle za tako uredbo časa. Francija in Italija hočeta baje obdržati sedanji pariški čas.

**Chicago.** V Chicagu v Ameriki je 1,250.000 prebivalcev, mej njimi 292.463 Amerikanov, 394.958 Nemcev, 215.534 Ircev, 54.209 Čehov, 52.756 Poljakov, 45.867 Švedov, 44.615 Norvežcev, 33.788 Angležev, 12.962 Francozov, 9.977 Rusov, 9.921 Italijanov, 9.891 Dancev.

## Novice.

— **Osobne vesti.** Adjunkt pri okrožnem sodišču v Novem Mestu g. V. Gandini je imenova okrajnim sodnikom v Idriji. — Okrajnim sodnikom v Trbižu je imenovan dr. Karol Pražak adjunkt pri pri graškem deželnem sodišču; okr. sodnik M. Morocutti je premeščen iz Trbiža v Judenburg.

— **Odlikovanje.** G. Jos. Levec, trgovec z poljedelskimi pridelki v Ljubljani, bil je na mejnarodni razstavi raznih pridelkov v Berolinu odlikovan z veliko zlato svetinjo.

— **Povožen otrok.** V torek dopoldne peljal je hlapec Janez Škof iz Udmata težek s premogom obložen voz po Rimski cesti v Ljubljani. Nesreča je hotela, da je pod voz prišel neki 5letni Viktor Schneider, kateremu je zadnje kolo tako glavo strlo, da je bil takoj mrtev. Kakor pripovedujejo gledalci nesreče, ni voznik nič kriv, temveč deček sam, ker je hotel iz pod voza, mej tem ko se je ta premikal, nekaj pobrati.

— **Pri kopanju utonil** je pretečeno soboto popoldne v Sori nad Medvodami 29letni gosp. Adolf Bohinec, koncipist c. kr. finančnega ravnateljstva v Ljubljani. Imenovanega dne popoldne peljal se je s svojima sestrama in s svojim 12letnim nečakom v Medvode. Tu sta sestri šli v vas, on pa se je šel v spremstvu svojega nečaka v bližnjo Soro kopat. Kar se pa Bohinec v vodi zgrudi. Ko deček to vidi, hiti po ljudi, a ko so ti prišli, bil je nesrečnež že mrtev. Zadel ga je najbrže srčna kap. Pokojnika prepeljali so v Ljubljano in ga pokopali v pondeljek na pokopališču pri sv. Krištofu. Bohinec

bil je jako ljubeznjiv, blag in omikan človek. Bodi mu zemlja lahka!

— **Na sv. Višarje in na Brezje** odpelje dne 25. junija t. l. posebni vlak po znižani ceni romarje s Štajarskega in Notranjskega. Natančnejša pojasnila daje potovalni odbor v Ljubljani na Marijinem trgu št. 1.

— **Birmovanje v ljubljanskej škofiji.** Prevzvišeni gospod knezoškof bo na svojem drugem potovanju delil v naslednjih župnijah zakrament sv. birme in sicer: 17. junija v Trebnjem; 18. junija pri sv. Trojici pri Mokronogu; 19. junija v Leskovecu; 20. junija v Veliki Dolini, kjer bo posvetil tudi farno cerkev; 21. junija dopoldne v Kostanjevici, popoldne pa v Cerkljah pri Krškem; 22. junija dopoldne pri sv. Duhu, popoldne pa na Studenci; 23. junija na Raki; 24. junija na Bučki; 25. junija v Šent-Jerneji; 26. junija dopoldne v Beli Cerkvi, popoldne v Šempetru pri Novem Mestu; 27. junija v Brusnicah; 29. junija v Novem Mestu; 30. junija v Šmihelu pri Novem Mestu; 1. julija v Stopičah; 2. julija dopoldne v Prečini, popoldne pa v Valti Vasi; 3. julija v Podgradu, kjer bo posvetil tudi cerkev; 4. julija v Suhorji; 5. julija na Radovici, 6. julija v Adlešičih; 7. julija dopoldne v Preloki, popoldne pa na Vinici; 8. julija na Vrhu; 9. julija v Planini; 10. julija dopoldne v Črmošnjicah; popoldne pa v Poljanici; 11. julija dopoldne v Gorenjih Sūšicah, popoldne pa v Soteski; 12. julija v Žužemberku.

— **Železnica Gorica-Škofja Loka.** V Idrijo prišlo je baje pretečeni teden nad 30 vojakov iz namena, da preiščejo v ondotni okolici svet zaradi graditve stratežične železnice.

— **Nesreča.** V Gradcu pri Črnomlju lovila sta dne 7. t. m. v Lahinji dva moža hlode, katere je močno narasli potok prinašal od Črnomlja. Moža bila sta v čolnu, a ker ga nista bila vajena, zašla sta z njim v deroči tok, ki jih je zmirom bolj zanašal na vrh bližnjega slapa. Eden videč nevarnost, skoči iz čolna in se srečno reši h kraju. Drugi, Petrovič, ki ni znal plavati, pa ostane v čolnu. Čoln se prevrne z njim vred čez slap. Nesrečnež prime se za čoln in držečega se za čoln so valovi nad pol ure metali pod slapom sem ter tja. Ko ga moči zapuste, se spusti in izgine v valovih. Ta strašni prizor videlo je več ljudij, a pomagati ni mogel nihče. Drugi dan dobili so njegovo truplo na dnu vode.

„Pisateljsko podporno društvo“ napravi v nedeljo dne 19. t. m. popoldne izlet v Raško dolino in Škocijan pri Rakeku (s poštnim vlakom tja in nazaj). P. n. člani in prijatelji društva se vabijo, da se izleta vdeležijo mnogoštevilno.

— **Gosp. V. Pfeifer,** župan krški, deželni in državni poslanec odpovedal se je županstvu. Gosp. V. Pfeifer bil je v Krškem župan neprestano od l. 1875. in se je sedaj baje odpovedal temu častnemu poslu zaradi družih preobilnih opravkov.

— **Prvo lopato,** s katero se je 22. maja t. l. v Vel. Laščah slovesno otvorila graditev dolenjskih železnic izročili bodo Veliki Laščanje deželnemu muzeju Rudolfinumu. V ta namen poslali so jo v Ljubljano pasarju g. L. Tratniku, da jo primerno okraši in ji vreže posebni na slavnost spominjajoči napis.

— **Star čoln,** ki je dobro ohranjen in prav podoben onemu, lani na ljubljanskem barju najdenemu, našli so pri Bevkah pri Vrhniki.

— **Utopljenec,** o katerem smo poročali, da so ga našli na Savskemrodu pri Stožicah, je hišni posestnik in strojar Janez Polak iz Kranja.

— **Toča.** V okolici goriški napravila je toča do 100.000 gld. škode.

— **Uboj.** Minoli teden sprli sta se v Spodnjem Golem pod Ljubljano kmetski dekleti Frančiška Kralič in Alojzija Jeršin. Poslednja vrgla je prvo ob tla in ta se je na glavi tako poškodovala, da je drugi dan umrla.

— **Modras.** Na Radovici pri Metliki pičil je modras pasočega se vola v jezik. Vol se je močno tuleč parkrat zavrtil, potem pa zgrudil na tla in je poginil.

— **Mejnarodna razstava goveje živine** vršila se bode letos na Dunaji meseca septembra. Pojasnila o tej razstavi daje tajništvo c. kr. kmetijske družbe na Dunaji (I. Herrengasse, 13.)

— **Gad.** Posestnik Janez Frank iz Celja v postojinskem okraju delal je v soboto na polju in pri tej priliki sezul in jih položil na kup kamenja. Ko jih potem zopet obuva stooi z levo nogo na kup, pri kateri priči ga pa piči gad v palec in mu naenkrat vsa noga močno oteče.

— **V spomin sedemstoletnice** odkar je dežela štajarska združena z Avstrijo bila je v nedeljo v Gradcu velika ljudska veselica.

— **V Novem Mestu** vršile se bodo občinske volitve za tretji razred v sredo dne 22. t. m. za drugi razred v četrtek dne 23. t. m. dopoldne in za prvi razred isti dan popoldne.

— **Kranjski živinozdravniki** osnovali so podružnico avstrijskega društva živinozdravnikov. Načelnik podružnice je deželni živinozdravnik J. Wagner, njegov namestnik okrajni živinozdravnik Artur Folakowsky, tajnik Julij Dev in namestnika P. Skale in Jos. Zadnikar.

— **Nesreča v Příbramu.** Poroča se, da se prouzročitelj velike nesreče v příbramskem rudniku naznanil sam sodišču. To je rudokop Havelka iz Orlov, katerega dva brata sta tudi v rudniku nesrečen konec storila. Havelka prijavil se je sodišču rekoč, da je po neprevidnosti prouzročil požar.

### Varstvo proti

živinski kugi, pšenu prašičev, muham v hlevih, mrčesom vsake vrste, gnjilobi in oštorjenju lesa, hišni in zidni glivi, mokrim zidovom itd.

daje priznано najboljši Barthel-ov izvorni

**carbolineum**

hkratu najcenejši in najboljši orehovorjavni namaz za lesene predmete, katere potem 3—4krat dlje trpé.

5 klg. po pošti gld. 1.50, 100 klg. gld. 16.—  
na Dunaju.

Troški majhni — korist tisučerna.

Prospekti in vsa druga pojasnila zastonj in franko.

**MIHAFL BARTHEL in drug.**

Dunaj, X, Keplergasse 20.

(Ustanovljeno 1781.)

(1)

Nadalje prodaja strešni klej Ia, strešni lak, patentovani kotran, karbolno kislino, karbolno apno, kolomaz, železni lak itd. po najnižji ceni.

Dopisuje se slovenski.